

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 150/13

Luxemburg, 26 noiembrie 2013

Hotărârea în cauzele C-40/12 P, C-50/12 P și C-58/12 P
Gascogne Sack Deutschland GmbH, Kendrion NV și Groupe Gascogne
SA/Comisia

Curtea confirmă hotărârea Tribunalului privind participarea societăților Gascogne Sack Deutschland, Groupe Gascogne și Kendrion la o înțelegere pe piața sacilor industriali din plastic

Aceste societăți pot introduce însă acțiuni în despăgubire pentru repararea eventualelor prejudicii pe care le-ar fi suportat din cauza duratei excesive a procedurii desfășurate în fața Tribunalului

În anul 2005, Comisia a aplicat amenzi având un quantum total de peste 290 de milioane de euro mai multor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere pe piața sacilor industriali din plastic¹. În opinia Comisiei, încălcarea a constat în principal în fixarea prețurilor și aplicarea unor modele comune de calculare a acestora, repartizarea piețelor, alocarea de cote de vânzare, repartizarea clienților, a afacerilor și a comenzilor, și, în sfârșit, schimbul de informații în Belgia, Germania, Spania, Franța, Luxemburg și Țările de Jos.

Anumite întreprinderi care au participat la această înțelegere au introdus la Tribunal acțiuni prin care au solicitat anularea deciziei Comisiei sau reducerea amenzilor care le-au fost aplicate. Prin hotărârile pronunțate la 16 noiembrie 2012, Tribunalul s-a pronunțat asupra unei părți din aceste acțiuni, respingând acțiunile introduse de societățile Kendrion NV, Groupe Gascogne SA și Sachsa Verpackung GmbH (devenită între timp Gascogne Sack Deutschland GmbH). Astfel, cuantumul amenzilor impuse acestor societăți au rămas neschimbate.

Cele trei întreprinderi au introdus la Curtea de Justiție recursuri împotriva hotărârilor Tribunalului³.

În hotărârile pronunțate astăzi, Curtea amintește mai întâi că, atunci când o societate-mamă deține integral capitalul social al filialei sale care a săvârșit o încălcare a normelor de concurență, există o prezumție simplă potrivit căreia această societate-mamă exercită efectiv o influență decisivă asupra comportamentului filialei sale. Astfel, Comisia poate considera societatea-mamă răspunzătoare în solidar pentru plata amenzii aplicate filialei sale.

Situația este însă diferită atunci când societatea-mamă prezintă elemente de probă care demonstrează că filiala acesteia se comportă în mod autonom pe piață. Cu toate acestea, întrucât Groupe Gascogne și Kendrion nu au prezentat o asemenea probă, Curtea confirmă posibilitatea Comisiei de a fi stabilit în sarcina acestora răspunderea pentru încălcarea săvârșită de filiala fiecăreia, respectiv Sachsa Verpackung și Fardem Packaging. Curtea arată deopotrivă că situația în care cuantumul amenzii aplicate Kendrion (34 de milioane de euro) depășește cu mult

¹ Decizia C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] (cazul COMP/F/38.354 – Saci industriali) (JO L 282, p. 41).

² Hotărârile Tribunalului din 16 noiembrie 2011 în cauzele Fardem Packaging BV/Comisia ([T-51/06](#)), Kendrion NV/Comisia ([T-54/06](#)), cauzele conexate RKW SE/Comisia și JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA/Comisia ([T-55/06](#) și [T-66/06](#)), Low & Bonar plc și Bonar Technical Fabrics NV/Comisia ([T-59/06](#)), Stempher BV și Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher CV/Comisia ([T-68/06](#)), Groupe Gascogne SA/Comisia ([T-72/06](#)), Plásticos Españoles SA (ASPLA)/Comisia ([T-76/06](#)), Álvarez SA/Comisia ([T-78/06](#)) și Sachsa Verpackung GmbH/Comisia ([T-79/06](#)); a se vedea de asemenea comunicatul de presă nr. [121/11](#). În cauzele Trioplast Wittenheim SA/Comisia ([T-26/06](#)), Trioplast Industrier/Comisia ([T-40/06](#)), UPM-Kymmene Oyj/Comisia ([T-53/06](#)), FLS Plast/Comisia ([T-64/06](#)) și FLSmidth/Comisia ([T-65/06](#)), care au deopotrivă legătură cu această înțelegere, Tribunalul a pronunțat hotărârile la 13 septembrie 2010 și, respectiv, la 6 martie 2012.

³ De asemenea, au fost introduse recursuri împotriva hotărârilor pronunțate în cauzele T-64/06, T-65/06, T-76/06 și T-78/06 (a se vedea cauzele [C-243/12 P](#), [C-238/12 P](#), [C-35/12 P](#) și [C-36/12 P](#), în prezent în curs de examinare).

cuantumul amenzii impuse filialei sale (2,2 milioane de euro) este explicată de împrejurarea că, la data adoptării deciziei Comisiei privind înțelegerea în discuție, cele două societăți nu mai constituiau aceeași întreprindere. Astfel, după ce Kendrion a vândut filiala sa, cuantumul maxim al amenzii care poate fi impusă pentru participarea la o înțelegere, ce corespunde pragului de 10 % din cifra de afaceri anuală a societății în cauză, trebuie calculată în mod diferit pentru fiecare dintre cele două societăți.

În continuare, Curtea analizează dacă argumentul invocat de cele trei societăți, potrivit căruia durata procedurii desfășurate în fața Tribunalului ar fi fost excesiv de lungă și, din această cauză, le-ar fi creat prejudicii, poate avea o influență în prezentele cauze.

În această privință, Curtea amintește, în primul rând, că în lipsa oricărei influențe a duratei excesive a procedurii asupra soluționării litigiului, nerespectarea unui termen de soluționare rezonabil nu poate determina anularea hotărârii atacate în cadrul unui recurs. Or, în speță, societățile în cauză nu au furnizat Curții niciun indiciu de natură să demonstreze că nerespectarea de către Tribunal a unui termen de soluționare rezonabil a putut influența soluționarea litigiilor cu care acesta a fost sesizat. Prin urmare, Curtea respinge cererile societăților prin care se solicită, pentru acest motiv, anularea hotărârilor Tribunalului.

În al doilea rând, Curtea arată că orice cerere de despăgubire introdusă împotriva Uniunii⁴ constituie, în măsura în care poate acoperi toate situațiile de depășire a termenului rezonabil al unei proceduri, un remediu efectiv și de aplicare generală pentru invocarea și sancționarea unei asemenea încălcări. Din această considerație, Curtea deduce că **o cerere prin care se solicită repararea prejudiciului cauzat de nerespectarea de către Tribunal a unui termen de soluționare rezonabil nu poate fi introdusă direct la Curte în cadrul unui recurs, ci trebuie introdusă la Tribunal, sub forma unei acțiuni în despăgubire.** În cadrul unei asemenea acțiuni, Tribunalul va avea competența să aprecieze, în funcție de circumstanțele proprii fiecărei cauze, dacă a respectat principiul termenului rezonabil. Tribunalul va avea deopotrivă competența să aprecieze dacă părțile vizate au suferit în mod real prejudicii ca urmare a încălcării dreptului acestora la o protecție jurisdicțională efectivă.

În acest context, Curtea subliniază că, în cadrul aprecierii acțiunilor în despăgubire, Tribunalul va trebui să ia în considerare principiile generale aplicabile în ordinele juridice ale statelor membre pentru a soluționa acțiuni întemeiate pe încălcări similare. În special, Tribunalul va trebui să încerce să identifice, în afara existenței unui prejudiciu material, existența unui prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit părțile afectate de depășirea termenului și care, eventual, ar trebui să facă obiectul unei reparații adecvate.

Astfel, Curtea constată că, în speță, **durata analizării de către Tribunal a cauzelor în discuție, care s-a ridicat la aproape 5 ani și 9 luni, nu poate fi justificată de nicio împrejurare în raport cu aceste cauze.** Într-adevăr, nici complexitatea litigiilor, nici comportamentul părților, nici caracterul specific al procedurilor nu explică durata excesivă a acestora. În aceste împrejurări, Curtea concluzionează că **procedurile desfășurate în fața Tribunalului au încălcat dreptul conferit părților de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene de a le fi judecată cauza într-un termen rezonabil.** Curtea arată de asemenea că încălcarea acestui drept este suficient de gravă și poate, așadar, stabili răspunderea Uniunii care ar fi decurs din aceasta.

În aceste condiții, **Curtea respinge în totalitate recursurile introduse de cele trei întreprinderi.**

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

⁴ În temeiul articolului 268 TFUE și al articolului 340 al doilea paragraf TFUE.

Textul integral al hotărârilor ([C-40/12 P](#), [C-50/12 P](#) și [C-58/12 P](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708